ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. 573 Τιμᾶται λεπτὰ 10 ΔΕΥΤΕΡΑ 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1883

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δίς, λ. 40, τρὶς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΑ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πάτραι, 12 Σεπτεμβρίου

Ἓν τῶν ἀποφερόντων τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ κράτους καὶ συντελούντων εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ δημοσίου πλούτου διὰ χρημάτων προπληρωτέων καὶ οὐχὶ ἐν τοῖς δημοσίοις ἐλέγχοις γεγραμμένων εἶνε καὶ τὰ τελωνεῖα τοῦ κράτους. Πλὴν ταῦτα ἀπό τινος πάσχουσι δεινὴν νόσον καὶ σπουδαίαν ἐλάττωσιν τῶν εἰσπράξεών των ὑπὸ τῆς ὀσημέραι θρασεῖαν κεφαλὴν ἐγειρούσης λαθραίας ἀποβιβάσεως διαφόρων ἐμπορευμάτων, ἥτις ἀποβίβασις ἐκτελεῖται πανταχοῦ μέν, ἰδιαιτέρως ὅμως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ, ἐν ᾗ ὡς ἐκ τῆς ἀκηδείας ἣν δεικνύουσιν αἱ ἑκάστοτε κυβερνήσεις ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον, καὶ δύναταί τις ἀπταίστως νὰ συγκαταριθμήσῃ αὐτὴν μεταξὺ τῶν ἐπιστημῶν ὡς εἰδικῶς πλέον μεθ' ἱκανότητος οὐ τῆς τυχούσης ἐξησκημένης. Καὶ διὰ τί ὄχι; μήπως καὶ αὕτη δὲν εἶνε ἓν ἐξ ἐκείνων ἅτινα χαρακτηρίζουσι τὸν Ἕλληνα ὡς ἄνθρωπον *τετραπέρατον*, ὅστις μετὰ κουφότητος καυχᾶται ἐπὶ ἀδίκοις καὶ ἀναρμόστοις πράξεσιν, ἐνῷ ὤφειλε νὰ κρύπτῃ τὸ πρόσωπόν του εἰς τὸ τοιοῦτον ἄκουσμα; Μεθ' ὅλας τὰς νομιζομένας προλήψεις τοῦ κακοῦ τούτου ὑπὸ τῶν κατασκευασθέντων ἀτμοτελωνίδων οὐδὲν σωστικὸν κατωρθώθη, καὶ οἱ αἰσχροκερδεῖς ἀδεῶς καὶ μετὰ προφανοῦς ἐμπαιγμοῦ πρὸς τοὺς νόμους ἀποβιβάζουσιν ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ τὰ ἐμπορεύματά των ἀπὸ τοῦ Ἀράξου μέχρις ἐνταῦθα καὶ καθ' ὅλην τὴν παραλίαν τῆς Ἀκαρνανίας. Τίς δὲν θὰ ἐκπλαγῇ εἰς τὸ ἄκουσμα ὅτι τὸ πετρέλαιον ἐν Βονίτζῃ, Καρβασαρᾷ, Ἀσταλῷ καὶ λοιποῖς μέρεσι τῆς Ἀκαρνανίας πωλεῖται πρὸς δεκαὲξ δραχμὰς ἡ κάσσα, τοὐτέστιν αἱ εἰκοσιτέσσαρες ὀκάδες, ἐνῷ ἐνταῦθα τὸ αὐτὸ ποσὸν πωλεῖται εἴκοσι δύο δραχμάς; Πόθεν τοῦτο προέρχεται; Μήπως οἱ Ἀκαρνᾶνες κατασκευάζουσι τὸ πετρέλαιον εἰς τὸν τόπον των καὶ διὰ τοῦτο συμφέρει αὐτοῖς νὰ πωλῶσι κατὰ τὸ ἓν τρίτον τοῦ ὅσον πωλεῖται ἐνταῦθα ὀλιγώτερον; Βεβαίως ὄχι· Ἄρα τί συμβαίνει; Ἡ ἀπάντησις εὔκαιρος: Τὸ προφανὲς λαθρεμπόριον. Ἐπίσης τίς εὐσυνείδητος δὲν θὰ φρίξῃ, ὅταν προσέλθῃ εἴς τι τῶν ἐνταῦθα καπνοπωλείων ἵνα ζητήσῃ καπνὸν Τουρκίας ἢ ποῦρα Ἀβάνας καὶ ἀκούσῃ παρὰ τοῦ καπνοπώλου ὅτι ὁ πρῶτος στοιχίζει 6—7 δραχμάς, τὰ δὲ δεύτερα 10—12, ἐνῷ δι' ἐκεῖνον μὲν πληρώνει 8 δραχμὰς τελωνειακὸν φόρον; διὰ ταῦτα δὲ 12;

Τοῦτο βεβαίως προκύπτει ἐκ τῆς ἀκηδείας τῶν κατὰ καιροὺς κυβερνήσεων καὶ ἐκ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐπίβλεψιν τούτων ἀρχῶν. Ἀφοῦ ἐλαβεν ἡ κυβέρνησις τὴν καλοσύνην νὰ ἀναβιβάσῃ τὸν φόρον ἀπὸ 75 λεπτὰ ἑκάστην ὀκᾶν εἰς 8 καὶ 12 δραχμάς, διατί δὲν φροντίζει καὶ περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐπιβλέψεως καὶ τὴν ἐκ ταύτης πρόληψιν τῶν καταχρήσεων νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ κέρδη, ἅτινα ὠνειρεύετο, ὅτε τὸν περὶ τούτων νόμον ἐψήφιζε;

Δέον νὰ διοργανώσῃ τὸ σῶμα τῆς τελωνοφυλακῆς, ὅπερ ὁμολογουμένως παρέλυσεν, διότι αἱ πεντήκοντα δραχμαί, ἃς ἕκαστος φύλαξ κατὰ μῆνα λαμβάνει δὲν ἐξαρκοῦσι πρὸς συντήρησιν τοῦ ἰδίου του ἀτόμου, καὶ οὐχὶ καὶ οἰκογενείας ὁλοκλήρου. Ὅτε ὁ ἀοίδιμος Κύστ. Σῖμος συνίστα τὴν τελωνοφυλακὴν καὶ ὥριζε τὸν μισθὸν αὐτῆς, εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὴν τότε ἀξίαν τῶν πραγμάτων· ἀλλὰ αὕτη ἐτριπλασιάσθη. Διὰ τῆς αὐξήσεως λοιπὸν τῆς μισθοδοσίας, θὰ διορίζωνται ἄνδρες ὁπωσδήποτε μορφωμένοι καὶ οὐχὶ οἱ ἀντάμιδες καὶ θαμῶνες τῶν οἰνοπωλείων, οἵτινες τὸν σταυρόν τους κάνουν νὰ συλλαμβάνωσι λαθρεμπόρια ἵνα βγάλωσι τὸ μπαξίσι των κλείοντες τὰ ἰμμάτια διὰ τὴν ἐπιγενομένην ζημίαν τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ λέγοντες τὸ περιώνυμον καταστὰν *φάε καὶ σὺ καὶ δώμ' καὶ 'μένα*.

Προτρέπομεν λοιπὸν τὴν κυβέρνησιν νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὴν γνώμην τῶν ἀρκετὴν πεῖραν πρὸς τοῦτο κεκτημένων, προλάβῃ τὸ κακὸν καὶ τιμωρήσῃ τοὺς ἐνόχους διὰ τῶν ἑξῆς: Ν' αὐξήσῃ τὸ μέγεθος τῶν νῦν ὑπαρχουσῶν ἀτμοτελωνίδων, ἀντικαθιστῶσα αὐτὰς δι' ἄλλων, διότι αἱ νῦν ὑπάρχουσαι *ἀγγυστρωτικαὶ σκυλοπνίχτραι* δὲν δύνανται νὰ πλεύσωσιν ἐλευθέρως ὅπου ἡ ὑπηρεσία ἔχει ἀνάγκην, διότι προσβάλλονται ὑπὸ παντὸς ἀνέμου καὶ ἰδίᾳ ἐν ὥρᾳ χειμῶνος. Ν' αὐξήσῃ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν καὶ νὰ διορίζωνται καταλληλότεροι τῶν νῦν γνωρίζοντες τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ὄχι τὰ *ρεμπάσκια*, οἵτινες πρὸ τοῦ διορισμοῦ των περιεφέροντο ζητοῦντες παρὰ τοῦ τυχόντος μιὰ δεκάρα νὰ πιοῦν. Νὰ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν καὶ αὖθις αἱ προξενικαὶ δηλώσεις, αἵτινες ἐλειτούργουν ἐπὶ Δεληγεώργη καὶ ἐπέφερον ἐάρεστα ἀποτελέσματα, διότι δι' αὐτῶν προελαμβάνετο πᾶσα δολία προαίρεσις οἱουδήποτε πλοιάρχου, ὡς ὄντος ὑποχρεωμένου πρὶν ἢ ἀποπλεύσῃ ἐκ τοῦ λιμένος, εἰς ὃν εὑρίσκετο, νὰ παρουσιάσῃ τὰς φορτωτικάς του εἰς τὸ ἐκεῖσε προξε-

νεῖον καὶ λάβῃ παρ' αὐτοῦ δηλωτικὴν εἰς τριπλοῦν, ἧς τὸ ἓν ἀντίγραφον ἐστέλλετο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, τὰ δύο δ' ἔφερε μαζύ του ὁ πλοίαρχος, ὧν τὸ ἓν κατετίθετο εἰς τὸ τελωνεῖον εἰς ὃ ἤθελε καταπλεύσει. Ἂν δὲ ὁ πλοίαρχος ἤθελεν ἀποδιδάσῃ τὸ φορτίον του λαθραίως, ἵνα γλυτώσῃ τὸν τελωνειακὸν φόρον, δὲν ἠδύνατο· διότι ἐγένετο γνωστὸν τῷ ὑπουργείῳ πρότερον καὶ τότε διετάσσετο κατ' αὐτοῦ καταδίωξις.

Περὶ τοῦ λυμαινομένου τὸ ἐμπόριον τούτου κακοῦ ἐπανειλημμένως ἐγένετο λόγος ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ καὶ πολλαὶ ἀναφοραὶ ἐστάλησαν εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἀλλ' αὕτη ὀλίγην δώσασα προσοχὴν, οὐδόλως ἐνήργησεν ἀποτελεσματικόν τι. Σκέψις γίνεται παρὰ τοῖς ἐνταῦθα ἐμπόροις νὰ ζητήσωσι τὴν ἄδειαν τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῖς ἐπιτραπῇ ν' ἀγοράσωσιν ἴδιον ἀτμόπλοιον, ὅπερ ἐξοπλισθὲν νὰ περιπολῇ ἀπὸ τοῦ Ἀράξου καὶ ἐντεῦθεν ἀμφοτέρας τὰς ἀκτὰς καὶ συλλαμβάνῃ πᾶν πλοῖον λαθραίως προερχόμενον. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου, ἂν πραγματοποιηθῇ, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ περιορισθῇ τὸ κακὸν καὶ ἴσως βαθμηδὸν ἐκλείψῃ.

Σπουδαῖον λάθος κάμει ἡ κυβέρνησις δι' οὗ προστατεύονται ἐν μέρει αἱ καταχρήσεις, ἀποστέλλουσα κατ' ἔτος ἐπιθεωρητὰς τῶν τελωνείων τοῦ κράτους, λαμβάνουσα αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἐφοριακοῦ τμήματος. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων, εἶνε ἐντελῶς ἄπειροι τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας καὶ οὐδὲν δύνανται νὰ ἐκτελέσωσι, πολλάκις παρουσιάζονται ἐνώπιον τῶν οἰκείων τελωνῶν καὶ ζητοῦσι παρ' αὐτῶν νὰ ὑποδείξῃ αὐτοῖς ποῖα καθήκοντα ἔχουσι νὰ ἐξασκήσωσι!! Φαντασθῆτε λοιπὸν τί δύναται νὰ προκύψῃ ἐξ ἀνθρώπων ἐντεταλμένων νὰ ἐκτελέσωσι μίαν ὑπηρεσίαν, ἧς οὐδεμίαν γνῶσιν ἔχουσιν. Ἐνῷ ἂν ἔστελλεν ἐπιθεωρητὰς πεπειραμένους καὶ γεγηρακότας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τελώνας ἔχοντας ἀπεριόριστον ἐξουσίαν νὰ μεταβαίνωσιν ἐλευθέρως ὅπου ἡ ὑπηρεσία ἔχει ἀνάγκην, θὰ ἦτο πολὺ συμφορώτερον, διότι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι θὰ ἐγνωρίζον μόνοι των πᾶν ἀφορῶν τὴν ὑπηρεσίαν καὶ προθύμως θὰ ἐξετέλουν αὐτήν.

Ἐπίσης σπουδαίως βλάπτει καὶ ἡ ἀφαίρεσις δικαιωμάτων τινῶν ἐκ τῶν ἑξηκονταρχῶν καὶ ἀνάθεσις τούτων εἰς δεκάρχους, διότι οἱ δεκάρχαι κατωτέρου βαθμοῦ ὄντες καὶ σχεδὸν ἀγράμματοι, δὲν ἔχουσι τὸ θάρρος νὰ ἐπιβλέπωσι τὰς παρεκτροπὰς τοῦ τελώνου καὶ ἐλέγχωσι ταύτας, ἐξαιρέσει καὶ ἐνταῦθα τινῶν, οἵος ὁ παντὸς ἐπαίνου ἀνώτερος κ. Ταμπακάκης, ὅστις διὰ τῆς πρωτακούστου δραστηριότητός του ὠφέλησε πλέον τῶν τριακοσίων χιλιάδων δραχμῶν τὸ δημόσιον, ἐπισύρας πάντοτε τοὺς ἐπαίνους καὶ τὰς συστάσεις τῶν τελωνῶν καὶ ἐπιθεωρητῶν ἰδίᾳ τοῦ κρατίστου τούτων κ. Τσίτσου· πλὴν ἀντὶ νὰ μένῃ ἐνταῦθα, ἔνθα ἦτο λίαν χρήσιμος, μετετέθη εἰς Πόρον, ἔνθα οὐδὲν ἕτερον ἔργον θὰ ἔχῃ ἢ νὰ παίζῃ τὴν *πρέφαν*. Ἐνῷ οἱ ἑξηκοντάρχαι, ἡ *μάννα* τοῦ τελωνείου, καὶ ὁ ἐπιλοχίας ἐν λόχῳ, καὶ εἰς θέσιν καλλιτέραν ἦσαν καὶ ὡς ἐκ τῶν βαθμῶν των ἠδύναντο νὰ ἐπιβάλλωνται εἰς τὸν τελώνην διὰ πᾶσαν παρεκτροπήν.

Ἐπίσης κακὴν σκέψιν κάμνει ἡ κυβέρνησις μεταθέτουσα τοὺς κρατίστους τῶν ὑπαλλήλων της ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἕτερον κύκλον, χωρὶς νὰ ὑφίσταται πρὸς τοῦτο ἀνάγκη. οὕτω λ. χ. Ἡ μετάθεσις τοῦ ἱκανωτάτου καὶ ἐμπειροτάτου ἐλεγκτοῦ κ. Ζαφειροπούλου ἐντεῦθεν καὶ προαγωγὴ αὐτοῦ εἰς τελώνην ἐν Λαυρίῳ ἦτο λίαν ἄσκοπος· διότι ὁ ἄνθρωπος οὗτος δύναται νὰ προαχθῇ εἰς τὰ ὕπατα ἀξιώματα· ἀλλὰ δὲν θὰ εὐδοκιμήσῃ εἰς αὐτὰ τόσον, ὅσον ὡς ἐλεγκτὴς, διότι ἦτο φύσει γεννημένος τοιοῦτος, καὶ οὐδένα ἕτερον ἔχει ἐφάμιλον. Εἰς δὲ τὴν κενὴν θέσιν του ἐνταῦθα μετατίθεται ὁ ἐν τῷ τελωνείῳ Πειραιῶς τοιοῦτος κ. Ρεδιάδης, ὅστις ὡς σπάνιος καὶ οὗτος ἦτο χρησιμώτερος εἰς τὸ πρῶτον τελωνεῖον τοῦ κράτους, τοῦ Πειραιῶς, ὡς ὁ ἐν Ἀθήναις τύπος διεκήρυξε, καὶ οὐχὶ νὰ μετατεθῇ ἐνταῦθα καὶ ἀφήσῃ ὄπισθεν κενὸν δυσαναπλήρωτον. Πιστεύομεν ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ σπεύσῃ νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ πραχθὲν λάθος πρὶν ἢ ἕκαστος μεταβῇ εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ θέσιν.

Σελινοῦς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τίποτε χθὲς δὲν ἐσήμαινεν ὅτι ἦτο ἡμέρα ἐκλογῶν, ἡμέρα δηλ. λυσσωδῶν τρεξιμάτων, ἐνεργειῶν, πάλης, συρροῆς, παθῶν δηλουμένων, θριάμβων παταγούντων καὶ ἥττης. Ἔπρεπε ἐπίτηδες κανεὶς νὰ σταθῇ ἐπὶ ὥρας εἰς ἕνα ἐκ τῶν τόπων τῆς ψηφοφορίας, διὰ νὰ ἀντιληφθῇ ἐπὶ τέλους κάποιαν ψηφοθηρευτικὴν καὶ ψηφοφορικὴν κίνησιν, καὶ νὰ τὴν χάσῃ πάλιν ἀπὸ τὴν ἀντίληψίν του. Μόνον ἡ λύσσα γνωστῶν τινων ψηφοκυνηγῶν ὑποψηφίων ἔκμαζεν ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ εὐγλωττίᾳ καὶ εὐστροφίᾳ, ἀλλ' ἐπνίγετο καὶ αὕτη ἐντὸς τῆς γενικῆς ἀδιαφορίας. Μολονότι ὁ κατάλογος τῶν ἐκλογέων εἶχε πληθυνθῆ, καὶ ἦτο ἀνάγκη πυκνῆς προσελεύσεως διὰ νὰ τελειώσουν μίαν ὥραν ἀρχήτερα, ἀραιοὶ προσήρχοντο μέχρι μεσημβρίας· καὶ μόλις τὸ δειλινὸν ἡ εὐπλαγχνία πρὸς τοὺς ἀπελευσομένους ὑποψηφίους, ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἐνήργουν μὲ τὰ ὅλα των, παρεκίνησε τοὺς ἐκλογεῖς νὰ προσέλθουν κάπως προθυμώτεροι. Ἀλλὰ πολλοὶ ἔμειναν ἔξω.

Θεωροῦνται ὡς ἀσφαλεῖς ἐν τῇ ἐπιτυχίᾳ οἱ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι οἱ κύριοι Τιμολέων Φιλήμων, Μιχαὴλ Λάμπρος, Δέδες, Γκλίζης Καλομοιρίτσας, Λούης ἰατρὸς, Ἰωσὴρ Γκινάκας καὶ Διονύσιος Ζαχαρίας.

Ἂν πιστεύσωμεν τὸν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριτὴν τῶν *Ἡμερησίων Νέων* τοῦ Λονδίνου, νέα πάλιν συνωμοσία ἀνεκαλύφθη εἰς τὰ ἀνάκτορα ἐναντίον τοῦ Σουλτάνου. Τὴν φορὰν αὐτὴν ἐθεωρήθησαν ὑποπτοι οἱ περὶ τὸν Διάδοχον Ρεσὶτ ἐφένδην. Ὁ δὲ στενότερος αὐτοῦ φίλος, εἷς ἐκ τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ Δοβλετίου, ἐστάλη αἰφνιδίως εἰς ἐξορίαν.

Συνελήφθη ἐν Καλάμαις ὁ ἐκ τῶν αὐτόθι φυλακῶν δραπετεύσας κατάδικος Ἀντώνιος Κρητικὸς ἢ Παπουλοκυριάκος καὶ ὡδηγήθη πάλιν εἰς τὰς φυλακάς.

Δύο συνδυασμοὶ διὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογὰς κατηρτίσθησαν ἐν Σπάρτῃ· ὁ πρῶτος ἐκ τῶν κ. κ. Δ. Δημητρακάκη, Κ. Σαλταφέρου, Ι. Βαλασσοπούλου, Γ. Μαυρομιχάλη καὶ Α. Ματάλα. Τὸν δεύτερον ἀποτελοῦσιν οἱ κ. κ. Ι. Κορφιωτάκης, Ν. Βαρβιτζιώτης, Μ. Ρουσόπουλος, Α. Τζιβανόπουλος, καὶ Μ. Ἀνδριτσάκης, τὸ πρῶτον ἤδη ὁ τελευταῖος ἐκτιθέμενος, ὁ δεύτερος οὗτος ἐβαπτίσθη ἐν Σπάρτῃ συνδυασμὸς τῶν *συμπεθερῶν*, διότι τὰ 4 τῶν μελῶν του συμπεθερεύουσι μεταξύ των.

Ἐρυθριῶμεν, ὅταν βλέπωμεν δι' ἐφημερίδων ὅσῳ τὸ δυνατὸν θορυβωδῶς ἐξαγγελλομένας πράξεις, αἵτινες μόνον σιγῶσι καὶ ἐν τῇ ἀφανείᾳ τελούμεναι καὶ ἀφινόμεναι ἐκ-

τελοῦσι τὸν προορισμὸν αὐτῶν καὶ δικαιοῦσι τὸν χαρακτηρισμὸν των ὡς ἔργον ἀρετῆς καὶ φιλανθρωπίας. Ἀλλὰ πρὸς θεοῦ! τί ἐλεημοσύνη εἶνε ἐκείνη ἡ διδομένη καὶ συγχρόνως ἀντηχοῦσα ὡς πυροβολισμὸς ἀπὸ ὄρους ριπτόμενος καὶ ἀπὸ χαράδρας εἰς χαράδραν ἐπαναλαμβανόμενος; Εἶνε ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ τοῦ «μὴ γνώτω ἡ δεξιὰ τί ποιεῖ ἡ ἀριστερά», ἢ ἡ θεραπεύουσα καὶ παραμυθοῦσα ἐλεημοσύνη, ὅταν ἴσα ἴσα ἐξευτελίζεται δι' ἀπρεποῦς δημοσιότητος, ὡς νὰ τῆς τὴν ρίπτει κατὰ πρόσωπον, ἡ δεχομένη ταύτην εὐγενὴς, ἀλλὰ ἀτυχοῦσα οἰκογένεια; Τί ἐκπορνεύσεις εἶνε αὗται!

Ἀφίκετο ἐν Σμύρνῃ ὁ τοσοῦτον ἀνυπομόνως περιμενόμενος Παναγῆς ὁ διάσημος, καὶ ἔμελλε νὰ δώσῃ δείγματα τῆς ἀνδρίας του ἐν τῷ θεάτρῳ «Ἐλδοράδῳ». Ἀλλ' ἐμπόδια παρενεβάλλοντο ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἕνεκα λόγων τάξεως, φοβουμένης ἴσως τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν δύναται νὰ προξενήσῃ Ἕλλην οὕτω θριαμβεύων, ὡς νὰ κλείῃ μέσα του ὅλον τὸν ἑλληνισμόν. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἤρθησαν αἱ δυσκολίαι, καὶ παρέστησεν ὁ Παναγῆς παταγωδῶς χειροκροτούμενος. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ἐκτάκτου φήμης του ἐθαύμασαν οἱ θεαταὶ καὶ τὴν εὐκινησίαν τοῦ υἱοῦ του Νίνου, ἐκτελέσαντος διάφορα γυμνάσματα πρωτοφανῆ. Κατὰ τὴν περιγραφὴν τῶν Σμυρναϊκῶν ἐφημερίδων ὁ Ἕλλην ἀθλητὴς φέρει εὐπρεπῆ ἐνδυμασίαν εὐρωπαίου καὶ ὑψηλὸν πῖλον, ὁμοιάζει ὀλίγον πρὸς ἄγγλον εὐτραφῆ ἀστὸν, ἀλλὰ μὲ μαῦρον καὶ παχὺν μύσταχα.

Ἰδοὺ καὶ ἡ ἀνάστροφη τοῦ ὑράσματος· ὡς τώρα ἐδολοφονοῦντο Δήμαρχοι· τώρα ἔρχεται ἡ σειρά των, καὶ ἂν δὲν δολοφονοῦν ἀκόμη, τοὐλάχιστον ἐπιτίθενται. Οὕτως ὁ Δήμαρχος Μενιδίου ἐπετέθη χθὲς κατὰ τῆς κεφαλῆς ἑνὸς ἐκλογέως του καὶ δὲν τὴν ἐμαύρισε μέν, τὴν καταιμάτωσεν ὅμως.

Ἐν Μαγνησίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην κακοήθεις πυρετοὶ πολλοὺς θανάτους ἐπιφέρουσι. Ἡ μεγαλειοτέρα θραῦσις γίνεται παρὰ τοῖς ἐθωμανοῖς, οἵτινες δὲν προσκαλοῦσιν ἰατροὺς τὸ πλεῖστον ὡς ἐκ τῆς πίστεώς των εἰς τὸ πεπρωμένον.

Ὁ Κουλουριώτης προσῆλθεν δημοσίᾳ ὡς ἀρχηγὸς Ἀρβανικῆς ἐνεργείας κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ προσεκάλεσεν τοὺς ἕλληνας νὰ συνεργασθῶσιν κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ δὲ *Αἰὼν* ἐξέδωκε τὴν πρόσκλησίν του· τὸν ἐρωτήσαμεν ἐρωτήσεις τινας, ἀλλ' αὐτὸς ἐσιώπησεν. Τὰς ἐπαναλαμβάνομεν:

1) Εἶνε ἕλλην τὸ δόγμα καὶ τὴν πίστιν ἢ ἀλλαξοπίστησεν καὶ ἔγεινεν Ἀγγλικανός;

2) Τοὺς ἀδελφούς μας ὁμογενεῖς καὶ ὁμοδόξους Ἀλβανοὺς σκοπὸν ἔχει ν' ἀλλαξοπιστήσῃ καὶ αὐτοὺς ἢ ν' ἀγγλικανίσῃ ἢ νὰ τοὺς ἑλληνίσῃ;

3) Εἶνε ὄργανον τῆς Ἀγγλαμερικανῆς προπαγάνδας τῆς ἀνέκαθεν ἐνεργούσης ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῶν Τούρκων καὶ νῦν ὑπερ τῶν Βουλγάρων, ναὶ ἢ ὄχι;

4) Πληρώνεται ὑπὸ τῆς προπαγάνδας ταύτης καὶ ἐκτελεῖ τιμίως τὸν σκοπὸν τῆς προπαγάνδας κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἢ ἀπατᾷ τὴν προπαγάνδαν;

Συνελήφθησαν ἐν τῷ νομῷ Ἀρκαδίας κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Αὔγουστον 11 φυγόδικοι καὶ 15 φυγόποινοι, ἐν ὅλῳ 26, ἀνήκοντες κατ' ἐπαρχίας ὡς ἑξῆς: Μαντινείας 16, Κυνουρίας 3, Γορτυνίας 6 καὶ Μεγαλοπόλεως 2. Ὑπάρχουσι δὲ ἐν τῷ νομῷ Ἀρκαδίας **241** φυγόδικοι καὶ **523** φυγόποινοι. Κατηγοροῦνται δὲ οἱ πλεῖστοι ἐπὶ ζωοκλοπῇ· οἱ λοιποὶ ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως, ὡς καὶ ἐπὶ βιασμῷ· δύο δὲ ἐπὶ πλαστογραφίᾳ.

Ἐκ **Πατρῶν**. Βρίκιον ὑπὸ σημαίαν ἰταλικὴν παρέλαβε διὰ Μελίτην κιβώτια 1537, καὶ βαρέλια 1350 σταφιδοκαρποῦ ἐκ λιτρῶν 522,028.

Ἰδοὺ καὶ κλοπὴ πανπόνηρος, καθ' ἃ διηγεῖται ἡ «Ἀμάλθεια» Σμύρνης συμβᾶσα εἴς τι χάνι. Ἐκ τῶν τεσσάρων συγκατοίκων τοῦ χανίου ὁ εἷς προσποιηθεὶς τὸν ἀσθενῆ ἔμεινεν ἐν αὐτῷ, ἐνῷ οἱ σύντροφοί του ἀπῆλθον διὰ τὰς ἐργασίας των. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὁ ἀσθενὴς ἐγείρεται μετ' ἀρκετῆς ὀρέξεως καὶ τοσαύτης δυνάμεως, ὥστε ἠδυνήθη νὰ θραύσῃ τὰ κιβώτια τῶν συγκατοίκων του καὶ νὰ ἀφαιρέσῃ ἐξ αὐτῶν τὰ χρήματα των ἀνερχόμενα εἰς 400 περίπου μετζίτια.

Οἱ ἀναβιώσαντες **Κατροὶ** πλουτοῦσιν ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ εἰς *σκέψεις τοῦ Τίμωνος*, ποικίλας, δριμείας, εὐφυεῖς, γεγραμμένας μὲ ὅλην τὴν ὄρεξιν τῆς γραφίδος ἥτις τόσον καιρὸν ἀπρακτοῦσα, τόρα δὲν ἠξεύρει τί νὰ πρωτοείπῃ.

Μετὰ χαρᾶς εἴδομεν τὸν **Ραμπαγᾶν** ἐπαναλαμβόντα ἀπὸ τῆς χθὲς τὴν φαιδρὰν δίς τῆς ἑβδομάδος κίνησίν του, δι' ἧς κατέστη ποθητὸς, καὶ φέροντα ὅλην τὴν ὄρεξιν τῆς ἀναρρώσεως. Ἤρξατο δὲ καὶ τῆς δημοσιεύσεως πρωτοτύπου μυθιστορήματος ἡ *Τρελλὴ* τοῦ κ. Ἐπαμινώνδα Κυριακίδου, τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως τῆς *Ἑβραίας*. Ἡ *Τρελλὴ* πλέκεται περὶ δραματικὰς σκηνὰς τῆς συγχρόνου τουρκικῆς ἱστορίας.

— Εὐπαίδευτος, ἔντιμος τὸν χαρακτῆρα, ἀγχινούστατος δὲ τὸ πνεῦμα, ὁ **Σπυρίδων Μανωλάτος**, ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ μᾶλλον διακεκριμένων δικηγόρων, ἀπέθανεν ἐν Μεσολογγίῳ.

— Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ξενοδοχεῖον τῆς **Ἀχαΐας** ἄλλαξε τύχην καὶ κύριον. Ἡ μεταβολὴ αὕτη ἔγινε πρὸς καλόν της, διότι ὁ νέος κύριος Βασίλειος Παπαδημητρίου τὸ ἠύτρέπισε καὶ τὸ ἐζωράϊσε καὶ τὸ ἐκαθάρισε καὶ ὑποδέχεται ὅλην τὴν πελατείαν του λαμπρὰ, μένουσαν κατευχαριστημένην.

ΗΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἐπιστέλλει ἡμῖν ἀνταποκριτής μας ἐκ Θεσσαλονίκης:

Σήμερον συνηντήθην μετ' ἀξιοτίμου συμπολίτου μου, ὅστις αὐθημερὸν ἐπανέκαμπτεν ἐξ ἐκδρομῆς εἰς Ἅγιον Ὄρος. Αἱ πληροφορίαι του ἐπὶ ποδὸς ληφθεῖσαι συνοψίζονται ἐν τοῖς ἑξῆς:

Θὰ ἦνε ἴσως ἀπίστευτον εἰς πολλοὺς, ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι οἱ ἡμέτεροι τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀπεχαιρέτισαν πᾶσαν αἰδῶ καὶ συνείδησιν χάριν ἀργυρίου καὶ τῆς μακρᾶς ἐγκληματικῆς κουφότητος. Καλόγηροι ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, Πελοποννήσιοι, ἰδίαις χερσὶν παραδίδουσιν τοῖς Ρώσοις ὅ,τι ἐκληροδοτήθη παρὰ τῶν πατέρων μας. Ρέει ἐκεῖ χρυσοῦς Πακτωλὸς

ἐντὸς τῶν πτυχῶν τῶν ράσων των. Γῆν καὶ θάλασσαν κινοῦσιν οἱ Ρῶσοι· δαπανῶσι, κτίζουν, ἐξοπλίζουν, ἐξωραΐζουν. Μὲ τὸν καιρὸν τὸ Ἅγιον Ὄρος μεταβάλλεται εἰς δευτέραν Ἱερουσαλὴμ—ρωσικήν. Ἴσως τοῦτο θὰ ἦνε καὶ πόθος τῆς βασιλίσσης. Ἔρχονται, ἀπέρχονται, μεταέρχονται οἱ Ρῶσοι προσκυνηταί, ἀφιεροῦντες ἄμφια, δῶρα, χρυσίον, μέχρι καὶ ἀτμακάτων ἀκόμη, ξεφορτόνουν δὲ τὰ νοστιμώτερα καὶ θρεπτικώτερα ἐδώδιμα, μέχρις ὅτου ἀλειφθῇ βουτύρῳ καὶ ὁ ἐγκέφαλος καὶ ἡ καρδία τῶν Ἑλλήνων καλογήρων, μηδεμία δι' ἀκτὶς Ἑλληνισμοῦ ἢ ὀρθοδοξίας δύνηται νὰ διαπεράσῃ αὐτούς. Κάθε μεγάλην ἑορτὴν Ρῶσοι ἐπίσημοι ἀξιωματικοὶ εὐγενεῖς καὶ ἄλλοι παρίστανται μὲ τὰ χρυσᾶ των καὶ τὸν χρυσόν των εἰς τὰς τελετάς, οἵτινες ἀπεσλαυώθησαν. Δὲν ἐρωτῶμεν τί γνωρίζουσιν οἱ ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἂν ἐπεσκέφθη ποτὲ ὁ Λογοθέτης τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἂν εἶδε 'ς τὸ ὄνειρόν του καμμμίαν κορυφὴν αὐτοῦ βουλευτής τις ἢ ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος.

«Ἔπειτα θέλετε ἐπὶ ἀργυροῦ πινακίου τὴν Μακεδονίαν!

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑι

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κωνσταντινούπολις, 16 Σεπτεμβρίου

Ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις οὐδόλως ἀποδίδεται μεγάλη σημασία εἰς τὴν τοῦ Τσάρου συνέντευξιν μετὰ τοῦ Γλάδστωνος. Ἡ «Βακὴτ», τὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον τῆς κυβερνήσεως, ὅπερ ἀναγινώσκει καὶ αὐτὸς ὁ Σουλτάνος, ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς χθὲς λέγει τάδε: «Πολλοὶ ἐπιμένουσι λέγοντες ὅτι »ἐν τῇ συναδέλφῳ ταύτῃ ἐλήφθη ἀπόφασίς τις περὶ πολιτι»κῶν. Ἡμεῖς διατεινόμεθα ὅτι οὐδεμία τοιαύτη ἐλήφθη ἀ»πόφασις, διότιἐν Ἀγγλίᾳ κοινὴ γνώμη δυσμενῶς διάκειται πρὸς τοιαύτην συνεννόησιν. Βεβαίως ἡ Γερμανοαυστρια»κὴ συμμαχία ἀνησυχεῖ τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἀπέναντι ὅμως »τῆς συμμαχίας ταύτης ἀπαιτοῦνται συντονώτατα μέτρα, »διότι αἱ συμμαχίαι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῶσι διὰ παι»δαριωδῶν, οὕτως εἰπεῖν συνδιαλέξεων, καθ' ἃς λέγεται »χθὲς συνεμάχησαν δύο ἰσχυρὰ κράτη, σήμερον δὲ καὶ ἡ»μεῖς θὰ συμμαχήσωμεν. Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, οὐδόλως ἐλπίζο»μεν ὅτι εἰς τοιαύτας φήμας ἀφορμὴν ἤθελε δώσει συνδιαλε»ξις οὕτω βραχεῖα καὶ ἐν πλοίῳ».

Ἀληθῶς ἡ «Βακὴτ» ὁμιλεῖ μᾶλλον ὡς ἡμιεπίσημον Γερμανοαυστριακὸν ὄργανον πειρόμενον νὰ δείξῃ ὅτι οὐδεμία ἀπεδίδωσι σημασίαν εἰς τὴν πολύκροτον συνέντευξιν. Τοῦτο ὅμως ὤφελε νὰ πράξῃ, ἀφοῦ ἀτενίζει καὶ αὕτη πρὸς τὴν συμμαχίαν τὴν Γερμανοαυστριακήν.

Ἔκτακτος ὑποδοχὴ γενήσεται ἐνταῦθα τῷ λόρδῳ κόμητι Δούφφεριν. Ὑπάλληλοι τῶν ἀνακτόρων καὶ τῆς Πύλης ἐστάλησαν ἤδη εἰς Δαρδανέλια, ὅπως εἴπωσιν αὐτῷ τὸ «ὡς εὖ παρέστης», ἐκ προσώπου τοῦ Σουλτάνου καὶ τῆς Πύλης.

Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τὸν κανονισμὸν τοῦ νέου ἱδρυθέντος παρασήμου «Νισάνι Ἰμτιάζ», ὅπερ ἀπονέμεται εἰς τοὺς ἐπὶ εὐθύτητι, ὡς τοῦτο δυνατὸν ἐν Τουρκίᾳ, καὶ γενναιότητι διακρινομένους. Ἐντὸς ὀλίγου βεβαίως θέλει λάβει καὶ τοῦτο τὴν αὐτὴν σημασίαν, ἣν καὶ τὸ *Σεφακὰζ*, ὅπερ ἀπονέμεται εἰς τὰς αὐτοκρατείρας καὶ ἀοιδοὺς τῶν Café chantan.

Ὁ Βαχρὴ πασᾶς τὰ χρειάζεται. Ἤδη ἔπαυσε νὰ μεταβαίνῃ, ὡς ἔπραττε τακτικά, εἰς τὸ προσκύνημα τῆς Παρασκευῆς. Ὁ «Φάρος» ἀναγράφει ὅτι διαταγῇ τοῦ Σουλτάνου ἐνεργηθήσονται τὰ δέοντα περὶ Βαχρῆ καὶ τῶν λοιπῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Σήμερον ἀπῆλθεν εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐνταῦθα διατρίψας νέος διευθυντὴς τῶν Ζ. Διδασκαλείων κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάνου.

(Συνέχ. ἴδ. ἀριθ. 572)

— Τίποτε εὐχάριστον, κυρία μαρκησία, ἀπεκρίθη. Καὶ εἰ ε δι' ἐμέ, γηραιὸν τῆς οἰκογενείας σας ὑπηρέτην, τοῦτο πολὺ λυπηρόν. Ἡ μετὰ τῶν ἐκ πλαγίου συγγενῶν τοῦ κυρίου μαρκησίου δίκη τῆς Ἀγγλίας ὑπέστη σημαντικὰς βλάβας.

— Δὲν μοῦ λέτε ὅλην τὴν ἀλήθειαν, Μπασελῖνε, διέκοψεν ἡ μαρκησία. Ἐὰν ὑπῆρχε καὶ λάμψις ἐλπίδος ἀνόμη, δὲν θὰ εἴσθε τόσον καταβεβλημένος. Ὁμιλήσατε, εἶμαι ἰσχυρά, 'μπορῶ νὰ τ' ἀκούσω ὅλα. Ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις; Ἐχάσαμεν τὴν δίκην; . . . Ὁ συμβολαιογράφος δὲν ἠδυνήθη ν' ἀπαντήσῃ. Ἔκαμεν ἓν νεῦμα, ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὴν ἀπελπιστικωτέραν τῶν εἰδήσεων. Ἡ μαρκησία ἐδάγκασε τὰ χείλη της, καὶ ἐν δάκρυ ἔλαμψεν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ βλεφάρου της, ἀμέσως ξηρανθὲν ἀπὸ τὸ πῦρ τοῦ προσώπου της. Ὁ Μπασελῖνος καταλυπημένος ἤρχισε νὰ περιπατῇ μὲ μεγάλα βήματα ἐντὸς τῆς αἰθούσης. Εἶχε λησμονήσει καὶ αὐτὸν τὸν σεβασμόν. Δὲν ἐνεθυμεῖτο πλέον ποῦ εὑρίσκετο. Καὶ παρασυρόμενος ἀπὸ τὴν συγκίνησίν του, χειρονομῶν, ὡς ὅταν ἐμελέτα ὑπόθεσίν τινα ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ του, ἔλεγεν.

— Δὲν ἔγινε καλὰ ἡ ὑπεράσπισις τῆς ὑποθέσεως. Εἶνε γαϊδούρια αὐτοί οἱ δικηγόροι καὶ πλεονέκται! Σὰς γράφουσιν ἕνα γράμμα. . . τοὺς ἀπαντᾶτε. Διαβάζουν τὴν ἀπάντησιν καὶ νομίζουν ὅτι τελείωσε ἡ ὑπόθεσις. . . Ἐὰν ὁ μαρκήσιος μὲ συνεβουλεύετο! Ἀλλὰ ἦτο 'ς τὸ Παρίσι. Καὶ ὁ συμβολαιογράφος του θὰ τὸν συνεβούλευσε κακῶς. . . Καὶ αὐτοὶ οἱ συμβολαιογράφοι τοῦ Παρισιοῦ γαϊδούρια εἶνε. Ὅλο καὶ χαρτόσημα ξέρουν νὰ ζητᾶνε! Αἴφνης ἐσταμάτησε καὶ κτυπῶν τὸ μέτωπόν του. Αὐτὸ εἶναι φοβερὸν διὰ τὴν οἰκογένειαν τῶν Μπωλιέ!

— Πραγματικῶς φοβερόν, εἶπεν ἡ μαρκησία καὶ καταστρέφει τὴν κόρην μου καὶ τὸν υἱόν μου. Χρειάζονται τοὐλάχιστον δέκα ἐτῶν οἰκονομίαι διὰ νὰ φέρω εἰς ἰσορροπίαν τὰ οἰκονομικά μου . . .

Τσισόλκας. Εὐτυχήσαντες νὰ γνωρίσωμεν αὐτόν, νομίζομεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἐπιτυχεστάτη καὶ ὅτι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ τὰ Ζαρίφεια μεγάλως ἀναδειχθήσονται.

Αὐτόθι, 16 Σεπτεμβρίου.

Τὰ ἀπὸ τοῦ ὑψίστου τοῦ Βοσπόρου βουνοῦ πενθίμως κροτοῦντα τηλεβόλα καὶ οἱ ἐρυθρὸν περιβεβλημένοι χιτῶνα καὶ λόγχην καὶ φανὸν, διότι νὺξ ἦν, φέροντες ἐν ταῖς χερσὶν, ἄγγελοι κακῶν τῶν δύω τῆς Κων(πόλεως μεγαλητέρων πύργων τοῦ Γαλατᾶ καὶ τῆς Πόλεως, ἤγγελλον τὴν ἑσπέραν τῆς τρίτης πρὸς τὴν τετάρτην, τοῖς ἤδη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως εὑρισκομένοις τῆς Κων(πόλεως κατοίκοις τὴν ἀπαισίαν ἀγγελίαν πυρκαϊᾶς ἐν Χαλκηδόνι, κειμένῃ ἐν τῇ ἀπέναντι τοῦ Πέραν ἀσιατικῇ ἀκτῇ. Πυρκαϊὰ δ' ἐν Κωνσταντινουπόλει σημαίνει γενικὴν σύγχυσιν, καταστροφὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεγάλην, ἕνεκα τοῦ πλήθους τῶν ξυλίνων οἰκιῶν, τῆς ἐλλείψεως τοῦ ὕδατος· ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ ἔλλειψις αὕτη πληρωθήσεται ὑπὸ τῆς ἑταιρίας τῶν ὑδάτων, καὶ τῶν ἀνεπαρκῶν μέσων πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ ὀλέθρου. Μόλις δὲ τὸ ἀπαίσιον ἄγγελμο ἠκούσθη καὶ οἱ πάντες ἐξέρχονται ἔντρομοι καὶ σπεύδοντες ὅπως μάθωσι ποῦ τὸ ὀλέθριον στοιχεῖον καταστροφὴν ἐπιφέρει,

Ἰδοὺ ὁ κακὸς ἄγγελος τῶν πύργων σπεύδων, ἐν φωναῖς, ἵν' ἀναγγείλῃ εἰς τὰς πρεσβείας, τὰ προξενεῖα, τοὺς ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς, τοὺς στρατῶνας καὶ τὰ μέρη ἔνθα εἰσὶ βοηθητικὰ μέσα κατὰ τοῦ παμφάγου στοιχείου, τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς. Σπεύδεις πρὸς αὐτὸν ἵνα ἐρωτήσῃς αὐτὸν, ἀλλ' ἐὰν δὲν γνωρίζῃς τὸν τρόπον τῆς ἐρωτήσεως ἢ μᾶλλον τῆς μὴ ἐρωτήσεως, διότι δὲν δύνασαι νὰ ἐρωτήσῃς—τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὴν ἐρώτησιν ἀπευθύνεις αὐτῷ ἢ ὑβριστικὴν σοὶ δίδει ἀπάντησιν ἢ, ἐνῷ καθ' ὅλον τὸν δρόμον γοερὰς ἔβαλλε κραυγὰς τότε ἐν σιγῇ παρέρχεται. Μόνον εἰς τὸ εὐχετικὸν *οὔρουλα γιαί* (εἰς τὸ καλὸν, γενναῖε!) δίδει βεβιασμένην τινὰ ἀπάντησιν, τρέχουσαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπομακρυνομένην σοῦ, ἣν πολλάκις καὶ μάλιςα ἂν ἄγνοῇς τὴν τουρκικὴν, οὐδόλως ἐννοεῖς. Μετὰ ταῦτα ἄρχεται ἡ ἀναστάτωσις τῶν ὁδῶν, ὧν ἐν μέσῳ, συχνάκις μετὰ τὴν καταςροφὴν, ἀκούεις τὸν ἄγγελον τῶν ὁδῶν (*γιακιντζῆ μπεκτσισὶ*) κραυγὰς ρηγνύοντα καὶ μετὰ τόνου παραδόξου ὅσον καὶ ἀπαισίου συνοδευομένου καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου κτύπου τῆς σεβασμίας ράβδου αὐτοῦ, τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς καὶ τὴν καταστροφὴν αὐτὴν διὰ τοῦ *γιαγκὶρ βὰρ* (πυρκαϊὰ ἐξερράγη) ἐξαγγέλλοντα, οὕτως ἀκατανόητως ὥστε ἢ οὐδὲν ἐννοεῖς ἢ ἄλλον τόπον ὑπολαμβάνεις ἀντὶ τοῦ πραγματικοῦ. Ἀλλὰ μὴ καὶ αὐτὸς τὸν τόπον ἀκριβῶς ἐξαγγέλλει; Πολλάκις ἐκπλήσσεσαι ἀκούων παρ' αὐτοῦ ὅτι ἡ πυρκαϊὰ ὑπάρχει ἐν τῇ ὁδῷ ἐν ᾗ κατοικεῖς ἐνῷ σὺ οὐδὲν βλέπεις καὶ ἐξέρχεσαι αὐτῆς ὅπως μάθῃς ποῦ τὸ παμφάγον στοιχεῖον καταστρέφει. Ἄλλοτε δὲ πάλιν σπεύδεις εἰς τὸν ἀγγελθέντα ὡς τόπον τῆς καταστροφῆς, ζητεῖς τὸν καπνὸν καὶ τὰς φλόγας ἀλλ' οὐδὲν βλέπεις, ἐρωτᾷς, καὶ τὴν ἐρώτησίν σου διαδέχονται ἡ ἐκπληξις ἢ καὶ γέλωτες τῶν πρὸς οὓς ἀπευθύνεσαι, καθότι οὗτοι γινώσκουσιν ὅτι παρ' αὐτοῖς οὐδὲν συμβαίνει καὶ ὅτι ὁ τόπος τῆς καταστροφῆς παρασάγγας ἀπέχει τοῦ ἑαυτῶν. Συνέβη μοι ν' ἀκούσω τὴν ἐκρηξιν πυρκαϊᾶς ἐν Παγκαλτίῳ. Σπεύδω πρὸς τὸ μέρος τοῦτο καταλασπωθεὶς καὶ κάθιδρως, πλὴν μανθάνω ἐκεῖ ὅτι ἡ καταστροφὴ τελεῖται ἐν Βουγιοὺκ-δερὲ, τοὐτέστιν εἰς τόπον ἀπέχοντα τοῦ ἀγγελθέντος ὥρας, ἐὰν ἀγαπᾶτε, τρεῖς ἕως τέσσαρας. Κωμικώτερον ὅμως εἶνε τόδε. Πρό τινων ἡμερῶν πυρκαϊὰ ἐξερράγη ἐν τῇ νήσῳ Ἀντιγόνῃ. Οἱ ταύτην ἀγγέλλαντες, οὐκ' οἶδ' ὅπως, μετέτρεψαν τὸ *Ἀδαδὰ* (εἰς τὰς νήσους) εἰς Γαλατᾶν. Οἱ πυροσβέσται τοῦ παλαιοῦ συστήματος, ἀκούσαντες εἰς Γαλατᾶν ἔσπευσαν πρὸς τὸ μέρος, πλὴν ἐκεῖ ἔμαθον τὴν πλάνην των καὶ ἐπέστρεψαν. Τοὺς πυροσβέ-

Ὁ Μπασελῖνος ἔπαυσε νὰ διασκελίζῃ τὴν αἴθουσαν. Εἶχεν ἐπανακτήσει τὴν γαλήνην του, καὶ ἤκουε τὴν κυρίαν Μπωλιὲ μὲ σεβασμὸν καὶ συγκίνησιν. Ἤξευρεν ὅτι ἡ ἀπώλεια τῆς δίκης ἦτο ἀνεπανόρθωτος. Πρὸ ὀλίγου εἶχε λάβει τὴν ἀπόφασιν καὶ οὐδεμία ἔφεσις ἦτο δυνατή. Ἡ περιφρονητικὴ ἀμεριμνησία τοῦ μαρκησίου ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς ἀντιπάλους του νὰ λάβωσι μέτρα τόσον ἐπωφελῆ, ὥστε ἡ ἐπὶ πλέον ἐξακολούθησις τῆς δίκης ἦτο ἄνευ ἐλπίδος ἐπιτυχίας.

— Μία δυστυχία πολὺ σπανίως ἔρχεται μόνη, ὑπέλαβεν ἡ μαρκησία. Καὶ πρέπει νὰ ἔχετε καὶ ἄλλας κακὰς εἰδήσεις, Μπασελῖνε. Θέλω νὰ τὰς ἀκούσω ὅλας μαζῆ, προσέθηκεν ἡ κυρία Μπωλιὲ μὲ μειδίαμα μελαγχολικόν. Νομίζω ὅτι δὲν 'μπορῶ νὰ λυπηθῶ περισσότερον ἀφ' ὅ,τι ἐλυπήθην.

— Πολὺ ἐπεθύμουν νὰ συμμερισθῶ αὐτὴν τὴν ἰδέαν, κυρία μαρκησία. Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μέλλω νὰ σᾶς 'πῶ, δὲν θὰ μοῦ ἐφαίνετο τόσον λυπηρόν, ἐὰν δὲν ἐγνώριζα τὴν εὐγένειαν τῆς καρδίας σας, καὶ φοβοῦμαι ἐκ τῶν δύο δυστυχιῶν ἐκείνη ἥτις θὰ σᾶς λυπήσῃ περισσότερον δὲν θὰ εἶναι ἡ ἀπώλεια τῶν χρημάτων. . .

Ἡ μαρκησία ἔγεινε κάτωχρος καὶ ὅλον της τὸ σῶμα διέτρεξε ῥιγκίασις, ὡσὰν νὰ εἶχε πλησιάσει εἰς ἠλεκτρικὴν συστοιχίαν. Προῃσθάνθη πᾶν ὅ,τι ἔμελλε νὰ τῇ εἴπῃ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐμπιστοσύνης της, καὶ μὴ δυναμένη νὰ κρατηθῇ.

— Ἔχετε εἰδήσεις περὶ τοῦ δουκός; ἀνέκραξεν.

— Μὲ εἴχατε ἐπιφορτίσει, κυρία, νὰ λάβω πληροφορίας περὶ τοῦ κυρίου ἀνεψιοῦ σας, εἶπεν ὁ συμβολαιογράφος μεθ' ὕφους ἐλαφρᾶς εἰρωνίας, πολὺ χαρακτηριστικῆς παρὰ τῷ ἐνθουσιώδει τούτῳ λάτρει τῆς ἀριστοκραπίας. Ἠκολούθησα κατὰ γράμμα τὰς ὁδηγίας σας. Καὶ ἰδοὺ αἱ εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβον: Ὁ κύριος δοὺξ τοῦ Βλιγνὺ εὑρίσκεται εἰς Παρισίους πρὸ ἓξ ἑβδομάδων.

— Πρὸ ἓξ ἑβδομάδων! ἐπανέλαβεν ἐμβρόντητος ἡ μαρκησία καὶ δὲν τὸ 'ξεύραμε!

— Ἀφοῦ ὁ κύριος ἀνεψιός δὲν ἔλαβε τὸν κόπον νὰ εἰδοποιήσῃ . . .

— Καὶ δὲν ἦλθε! Καὶ ἀκόμη δὲν ἔρχεται ἀφοῦ ἔμαθε τὴν ἀτυχίαν μας! Διότι τὴν γνωρίζει βέβαια;

— Τὴν ἔμαθε, κυρία μαρκησία, καὶ ἀπὸ τοὺς πρώτους μάλιστα!

Ἡ κυρία Μπωλιὲ ἔκαμε νεῦμα ὀδυνηρᾶς ἐκπλήξεως. Καὶ μὲ ὕφος βαθείας λύπης.

— Ἔχετε δίκαιον, Μπασελῖνε, ἡ εἴδησις αὐτὴ μὲ λυπεῖ πολὺ σκληρότερον τῆς ἀπωλείας τῶν χρωμάτων. Ὁ δοὺξ μᾶς ἀφίνει. Δὲν ἦλθε καὶ δὲν θὰ ἔλθῃ, εἶχα τὸ προαίσθημα ὅλων τούτων. Ἀπὸ ἡμᾶς ἤθελε περιουσίαν. Ἡ περιουσία ἐξηφανίσθη, ὁ μνηστὴρ ἀπομακρύνεται. Ὁ χρυσὸς εἶναι τὸ σύνθημα τῆς πεζῆς καὶ ἀπλήστου αὐτῆς ἐποχῆς. Ἡ ὡραιότης, ἡ εὐφυΐα, ἡ ἀρετὴ, ὅλα αὐτὰ δὲν λογαριάζονται. Δὲν λέγουν πλέον: Θέσις διὰ τὸν καλλίτερον, φωνά-

στας τούτους βλέποντες οἱ πάντες ἐξεπλήσσοντο, νομίζοντες ὅτι καὶ ἀλλαχοῦ ποὺ ὑπάρχει *φωτιά*. Οἱ δὲ εὐφυέστεροι ἔλεγον ὅτι ἀνεκαλύφθη νέα ὁδὸς εἰς τὰς νήσους, διὰ ξηρᾶς.

Τὰς διαφόρους ἀναγγελίας διαδέχεται μέγας ἀλλαγμός, φωναὶ τρομακτικαί, καὶ εἴ πλησίον τις τοῦ κακοῦ παρίσταται, ἔτι τρομακτικώτεραι. Αἱ ὁδοὶ πληροῦνται ἀνθρώσων καὶ ζώων ὑδροφόρων καὶ ἀχ'ὑοφόρων. πάντων τρεχόντων τῇδε κἀκεῖσε. Ἐπὶ πᾶσι δὲ οἱ πυροσβέσται ἐπίσης τρέχοντες τρέχοντες. Οὗτοι νῦν διαιροῦνται εἰς δύο τάξεις, τοὺς τοῦ παλαιοῦ συστήματος, καὶ τοὺς τοῦ κόμητος Τσεκένη. Καὶ οἱ μὲν τελευταῖοι οὗτοι εἰσὶ οἱ εὐρωπαϊκῆς πως, ὅσον ἔνεστιν ἐν Τουρκίᾳ, κατηρτισμένοι τακτικῶς καὶ συγκεκροτημένως βαίνοντες, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν ἀντλίας ὑπὸ ἵππων συρομένας, καὶ διάφορα ἐφ' ἁμαξῶν σωστικὰ ἐργαλεῖα, καὶ γεγυμνασμένοι ἐπιστημονικῶς εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν, ὁμοιομόρφως ἐνδεδυμένοι καὶ κράνος φέροντες. Οἱ δ' ἄλλοι, οἱ τοῦ παλαιοῦ συστήματος, εἰσὶν ἕκτακτοι, ἄμισθοι, τὸ ἔργον αὐτῶν ὡς παληκαριὰν θεωροῦντες, καὶ τρέχοντες εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς ἐπ' ὤμων φέροντες ἀντλίαν μικράν. Ἡ ζωηρότης ὅμως αὐτῶν καὶ εὐκινησία ἐστὶ θαυμασία. Ὁ βλέπων αὐτοὺς τρέχοντας καὶ ἐργαζομένους ἀληθῶς τοὺς θαυμάζει. Γυμνοὶ σχεδὸν καὶ ἀνυπόδητοι καλπάζουσιν οὕτως εἰπεῖν εἰς τὰς ὁδοὺς γοερῶς κραυγάζοντες. Ἂν δέ τις αὐτῶν δείξει ὅτι δὲν ὑποτάσσεται τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν (ρείζῃ) δέρεται ὑπ' αὐτοῦ διὰ βουνεύρου εἰς τοὺς γυμνοὺς πόδας. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτοι εἶνε ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν ἄμισθοι, ἀφικνούμενοι εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς, ἐπιδίδονται πρώτιστα εἰς διαρπαγὰς καὶ κλοπάς· διὸ πολλοὶ ἀποφεύγουσι νὰ ζητήσωσι τὴν βοήθειαν αὐτῶν.

Καὶ ταῦτα ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς καταστροφῆς. Ἕκαστος δύναται νὰ φαντασθῇ τὰ ἐν αὐτῷ. Ἐπίπλα, στρώματα, ἀντλίαι, στρατιῶται, χαμάληδες, ὑδροφόροι, πυροσβέσται καὶ παντὸς εἴδους ἄνθρωποι καὶ ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων ἰδοὺ τὰ ἐν αὐτῷ. Ἀλλὰ ταῦτα, ἂν εὐνόητα καὶ γνωστὰ τοῖς πλείστοις, παραλείπομεν καὶ ἐπανεργόμεθα εἰς τὴν πυρκαϊὰν τῆς παρελθούσης τρίτης.

Καθ' ἣν ὥραν τὸ πῦρ ἤρξατο τοῦ καταστρεπτικοῦ αὐτοῦ ἔργου ἔπνεε σφοδρὸς βορειοδυτικὸς ἄνεμος. Τοῦτο συνετέλεσεν ὅπως τὸ καταστρεπτικὸν πῦρ λάβῃ μεγάλας διαστάσεις καὶ πολλὰς διευθύνσεις. Καὶ ἔσπευσαν μὲν πλεῖστα βοηθητικὰ μέσα, ἀλλ' ἡ ὁρμὴ τοῦ στοιχείου ἦτο μεγάλη, καὶ ὅτε ἐπῆλθεν ἡ ἀποσβέσις αὐτοῦ ἦσαν πλέον τέφρα τριακόσιαι οἰκίας. Ἡ καταστροφὴ αὕτη καθ' ἃ ὑπολογίζεται, ἐπέφερε τὴν δυστυχίαν εἰς 150 περίπου οἰκογενείας, στερηθείσας τῶν πάντων. Εἶδον γραῖαν κλαίουσαν ὡς ἀπολέσασαν τὸ μόνον μέσον δι' οὗ ἐβίου, καθότι μὴ ὑπανδρευθεῖσα διετέλει μόνη ἐν τῷ κόσμῳ ἄνευ οὐδενὸς στηρίγματος καὶ ἐξαιτουμένη τὴν ἀρωγὴν τῶν διαβατῶν. Καὶ πόσα καὶ πόσα τοιαῦτα δὲν ἠδύνατό τις νὰ ἀναγράψῃ. Ἐν γένει ἡ πυρκαϊὰ αὕτη εἶνε ἡ μεγίστη ἐξ ὅσων ἐγένοντο ἐν Κωνσταντινουπόλει. Μανθάνω δ' εὐχαρίστως ὅτι ὁ Σουλτάνος, ὃς ὑπ' ἀγαθῶν αἰσθημάτων καὶ διαθέσεων ἐμφορεῖται, διέταξε πρῶτον μὲν ὅπως αὐστηρῶς ἐρευνηθῇ ὁ λόγος τῆς πυρκαϊᾶς ταύτης, καθότι λέγεται ὅτι αὕτη ἐτέθη ὑπό τινος Χατζάρα, ἔχοντος τὸ ἐργαστήριόν του ἠφαλισμένον, χάριν κερδοσκοπίας, καὶ δεύτερον ὅπως πᾶσα περίθαλψις παραχωρηθῇ τοῖς παθοῦσιν. Ἐκ διαταγῆς δ' αὐτοῦ ἐστάλησαν ἱκαναὶ σκηναὶ καὶ διαταγαὶ πρὸς παρασκευὴν τοῦ στρατῶνος Σελιμιὲ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πρώτων ἀναγκῶν.

Οὔτις

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ Κροατία ἐξακολουθεῖ νὰ παρέχῃ πράγματα εἰς τὴν Οὐγγαρίαν. Ἐσχάτως ἐν Φαρναζεβάτς ἑξακόσιοι χωρικοὶ ἠθέλησαν νὰ καταλάβωσιν ἑξ ἐφόδου τὸ δημαρχεῖον. Τὸ σύνθημά των ἦτο: Δὲν θέλομεν τοὺς Οὐγγρους. Ἡ χωροφυλακὴ ἀμέσως ἤνοιξε πῦρ ἐναντίον των, ὡπλισμένων με πέτρας, πελέκεις καὶ ὅπλα. Δέκα χωρικοὶ ἐφονεύθησαν καὶ δύο στρατιῶται. Αὐτοὶ εἶνε οἱ Αὐστριακοί, οἵτινες θέλουν τοὺς Μακεδόνας ὑπηκόους.

Προμηνύονται καὶ ἐν Βοσνίᾳ νέαι πάλιν ταραχαί, τὸν Ὀκτώβριον, διότι ἐνεργοῦνται τὸν μῆνα αὐτὸν κλήρωσις καὶ στρατολογία· οἱ δὲ Βοσνιάκοι δὲν ἔχουν καμμίαν ὄρεξιν νὰ ὑπερετῶσιν ὡς Αὐστριακοί.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ αὐστριακῆς πολιτικῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τρεῖς ἐπίσημοι ἐφημερίδες κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, ἡ *Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων* καὶ ὁ *Χρόνος* τῶν Παρισίων ὡς καὶ ἡ *Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας* ἐνασχολούμεναι μὲ τὰ αὐστριακὰ ὄνειρα ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου ἢ τῆς Ἰλλυρικῆς, ἂν θέλετε, καταντῶσι καὶ αἱ τρεῖς εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα: νὰ τὰ νομίζουν ὄνειρα μόνον. Καὶ αἱ τρεῖς, σχολιάζουσαι τὸ πολιτικὸν δοκίμιον τοῦ Καλλοῦ περὶ τῆς μεγάλης ἀποστολῆς τῆς Οὐγγαρίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ, δὲν συμμερίζονται διόλου τὴν βεβαιότητα αὐτοῦ, ὅτι ἡ Οὐγγαρία προώρισται νὰ ἐκπολιτίσῃ ἡμᾶς τοὺς Ἀνατολίτας. Ἡ *Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων* ὑπεμιμνήσκουσα τὸν μεταξὺ νοτίων Σλάβων καὶ Οὐγγρων ἀνταγωνισμόν, ἀναφέρει τὸ λόγιον Ἀγαθαγγέλου τινὸς σλαυϊστοῦ, Λουΐ Γκάϊ, ὅστις εἶπέ ποτε: ἡ Εὐρώπη στηρίζεται ἐπὶ τριγωνικῆς λύρας, καὶ ἡ λύρα αὐτὴ εἶνε ἡ Ἰλλυρία. Ἡ λύρα αὐτὴ ἐξικνεῖται ἀπὸ Βιλλὰκ μέχρι Βάρνης καὶ Σκόδρας· αἱ χορδαὶ τῆς λύρας δὲ εἶνε ἡ Καρινθία, Ἰστρία, Κραϊν, Κροατία, Σλαβωνία, Δαλματία, Βοσνία, Μαυροβούνιον, Ἐρζεγοβίνα, Σερβία, Βουλγαρία καὶ Νότιος Οὐγγαρία. Αἱ χορδαὶ ὅμως αὗται δὲν ἀποτελοῦσι συμφωνίαν καὶ χρειάζεται ἀγὼν διὰ νὰ τὰς φέρῃ εἰς ἁρμονίαν. «Τίς θὰ ἐφαντάζετο ἐν ἔτει 1835, ὅτε ὁ Γκαΐη ἔγραφε ταῦτα, ὅτι ἡ Οὐγγαρία μίαν ἡμέραν θ' ἀπεπειρᾶτο νὰ χορδίσῃ τὴν λύραν αὐτὴν, χωρὶς νὰ σκεφθῇ ὅτι τὸ πρῶτον κούρδισμα θὰ ἐσήμαινεν ἐμβατήριον ἐναντίον τῆς Οὐγγαρίας;» Ἡ δὲ *Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας*, ἡ συνήθως τὰς ἐμπνεύσεις αὐτῆς λαμβάνουσα ὑπὸ τῆς ἀρχιγραμματείαν τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ, λέγει: «Ἡ αὐστροουγγρικὴ μοναρχία διατελεῖ εἰς πολὺ παράδοξον θέσιν. Οἱ πολιτικοὶ αὐτῆς κατώρθωσαν νὰ ἐμποδίσωσι τὴν μεγάλην ἰδέαν τῶν Σέρβων, ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ἔφεραν εἰς φῶς τὴν μεγάλην ἰδέαν τῶν Κροατῶν. Οὔτε ἐμπρὸς οὔτε πίσω μποροῦν νὰ πᾶνε μὲ τὴν Βοσνίαν καὶ τὴν Ἐρζεγοβίναν. Κατάστασις τοιαύτη δὲν μπορεῖ νὰ διαρκέσῃ.»

Ὁ νέος στρατηγὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Βουλγαρίας εἶνε ὁ στρατηγὸς Δεσσόβης, Ρῶσος ἐννοεῖται, δι' οὗ καὶ πάλιν ἔχει 's τὰ χέρτά της ἡ Ρωσία τὸν βουλγαρικὸν στρατόν.

Ὁ Ἀζὼν Λεμοᾶ ἐν τῇ *Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων* δὲν συμφωνεῖ δυστυχῶς μὲ τὸν κ. Φιλήμονα τοῦ *Αἰῶνος*· καμμίαν πολιτικὴν σπουδαιότητα δὲν ἀποδίδει εἰς τὸ ταξεῖδι τοῦ αλάδστωνος εἰς Κοπενάγην. Λέγει μάλιστα ὅτι εἶνε μεγάλη ἀνοησία νὰ φαντάζεται κανεὶς ἀγγλορωσικὴν ἕνωσιν ἐναντίον τῆς Γερμανίας.

Αἱ ἐκλογαὶ ἐν Σερβίᾳ ὅπου ἐνίκησαν οἱ φιλελεύθεροι—δηλ. οἱ ρωσόφρονες, διότι κατὰ παράδοξον ἀντίθεσιν πρὸς τὸν κρατοῦντα ἐτίσημον ρωσικὸν δεσποτισμὸν, ἐλευθερία ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Σερβίᾳ μέχρι τῆς ὥρας θὰ πῇ σλαβισμὸς—ἀπασχολοῦσι πολὺ τὸν γερμανικὸν τύπον. Θεωρεῖται ὄχι ὡς ἀπίθανος, ἀλλ' ὡς ἀδύνατος ὁ σχηματισμὸς ὑπουργείου Ρίστιτς, τοῦ Ναπᾶ τούτου τῶν Σέρβων. Ἂν τυχὸν ὅμως ἐκραγῇ ἐπανάστασις ἐναντίον τοῦ Μιλάνου, προμηνύεται στρατιωτικὴ αὐστρογερμανικὴ ἐπέμβασις. Ἡ δὲ Ρωσία τί θὰ κάμῃ;

Καὶ ὁ *Χρόνος* τῶν Παρισίων σχολιάζων τὴν κατάστασιν τῆς Εὐρώπης λέγει, μολονότι διάφορα συμφέροντα μεγάλων δυνάμεων συγκρούονται, καμμία ἐν τούτοις δὲν θέλει τολμήσει νὰ ἀρχίσῃ τὸν πόλεμον. Ὁ μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ρωσίας πόλεμος ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀκόμη θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἦνε πεσσοπόλεμος, ἤτοι θὰ περιορίζηται εἰς τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν πληθυσμῶν τῆς Χερσονήσου. Ἐν περιπτώσει πολέμου ὁ Βισμαρκ βεβαίως θὰ συνδράμῃ τὴν Αὐστρίαν, βεβαιώτατα ὅμως, ὅταν ἔλθῃ ὁ λογαριασμός, θὰ προσαρτήσῃ τὴν δυτικὴν Πολωνίαν μετὰ τῆς Βαρσοβίας. Λαμβάνων δὲ ὑπ' ὄψιν τὰς πολεμικὰς δυνάμεις, ἑκάστης τῶν δυνάμεων, συμπεραίνει ὅτι δὲν θ' ἀρχίσῃ χειρῶν ἀδίκων ἡ Ρωσία ὅταν πρόκηται νὰ πολεμήσῃ κατ' Αὐστρίας ὁμοῦ καὶ Γερμανίας· Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἀγγλίαν, βεβαίως λέγει δὲν θὰ περιορισθῇ μετὰ τῆς Γαλλίας εἰς πρόσωπον ἁπλοῦ θεατοῦ. Ὁ κανονισμὸς τοῦ μέλλοντος τῆς Ἀνατολῆς ἀδύνατον νὰ λάβῃ χώραν χωρὶς τῆς συμμετοχῆς τῆς μεγάλης ἐν τῇ Μεσογείῳ δυνάμεως.

Ἀνυπομόνως ἀναμένουσιν εἰς Παρισίους τὸν βασιλέα τῆς Ἱσπανίας, ὅστις ἀφοῦ τελειώσῃ τὸ προσκύνημά του εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν γειτόνισσαν Γαλλίαν. Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου θέλει ὑποδεχθῇ αὐτὸν ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας συνοδευόμενος ὑφ' ὅλων τῶν ὑπουργῶν. Πεζικὸν καὶ ἱππικὸν θέλουσι τῷ ἀπονείμει στρατιωτικὰς τιμάς.

Ἐκ τοῦ σταθμοῦ, συνοδεύμενος ὑπὸ δύο ἴλων ἱππικοῦ, θὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἱσπανικὴν πρεσβείαν.

Αἱ δοθησόμεναι ἑορταὶ ἔσονται ὡς ἑξῆς:

Ἐκδρομὴ κυνηγετικὴ μετὰ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἰς Μαρσύ.

Τὸ ἑσπέρας μέγα γεῦμα εἰς τὰ Ἠλύσια. Ἀκολούθως ἔκτακτος παράστασις εἰς τὸ Μελόδραμα.

Τὴν ἐπιοῦσαν γυμνάσια εἰς τὸ Πολύγωνον· τὸ ἑσπέρας ἔκτακτος παράστασις εἰς τὸ Γαλλικὸν Θέατρον!

Καὶ πάει λέωντας!

Ἰδοὺ πῶς οἱ γάλλοι δημοσιογράφοι λαλοῦσιν περὶ τοῦ στρατοῦ των καὶ τοῦ στρατοῦ ἐν γένει: «Ἀλλ' ἐπὶ τέλους ὁ ἀνὴρ ὅστις ἐκλεγεῖ τὸ στάδιον τῶν ὅπλων γνωρίζει ἐκ τῶν προτέρων ὅτι περιβαλλόμενος τὸ στρατιωτικὸν ἔνδυμα ποιεῖται θυσίαν τῆς ζωῆς του. Ἡ ἀτολμία δὲν τῷ εἶνε ἐπιτετραμμένη χωρὶς ἐκπτώσεως τῆς τιμῆς καὶ τῆς τάξεώς του. Ἐρείδεται οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἰδίου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ θάρρους τῶν συναδέλφων του, ἐπὶ τοῦ ἐμβλήματος τοῦ συντάγματος εἰς ὃ ἀνήκει, τῆς ἐπιρροῆς ἣν ἐξασκεῖ ἐπ' αὐτοῦ ἡ κυματίζουσα σημαία κατὰ τὴν μάχην, τῆς παραφορᾶς του, ἐκ τῆς μεθυσκούσης πυρίτιδος, ἐπὶ τοῦ κρότου τῶν τυμπάνων ὅστις τὸν θερμαίνει, καὶ ἐπὶ τῆς ἐκ τοῦ ἀγῶνος

ζουν: Θέσις διὰ τὸν πλουσιώτερον. Ἐγίναμεν σχεδὸν πτωχοὶ καὶ δὲν μᾶς γνωρίζουν πλέον.

Ὁ Μπασελῖνος ἤκουσεν ἡσύχως τὴν ὁρμητικὴν ταύτην ἀποστροφὴν πληγωθείσης εἰς τὸ μέσον αὐτὸ τῆς καρδίας τῆς μαρκησίας. Ἀκουσίως του, ὁ συμβολαιογράφος δὲν ἠδύνατο ν' ἀποκρύψῃ ἐσωτερικήν τινα εὐχαρίστησιν, ἥτις ἐγεννήθη ἐν αὐτῷ. Ἔγινε κατακόκκινος καὶ ἔτριβε μηχανικῶς τὰς χεῖρας.

— Κυρία μαρκησία, εἶπε, νομίζω ὅτι συκοφαντεῖτε τὴν ἐποχήν μας. Βέβαια δὲν μπορῶ ν' ἀρνηθῶ ὅτι κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα κυριαρχοῦσιν αἱ θετικαὶ ἰδέαι καὶ ὅτι ἡ φυσικὴ ἀπληστία ἔκαμε πολὺ μεγάλας προόδους παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ καταδικάζῃ τις ὅλους τοὺς συγχρόνους μας. Ὑπάρχουσιν ἀκόμη ἀφιλοκερδεῖς ἄνθρωποι, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ὡραιότης, ἡ ἀρετή, ἡ εὐφυΐα καθιστῶσι μίαν γυναῖκα προτιμοτέραν μεταξὺ τῶν ἄλλων. Δὲν λέγω ὅτι γνωρίζω πολλοὺς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ τοὐλάχιστον γνωρίζω ἕνα.

— Τί θέλετε νὰ 'πῆτε; ἠρώτησεν ἡ μαρκησία.

— Τοῦτο ἁπλῶς, ἐξηκολούθησεν ὁ συμβολαιογράφος, ὅτι εἰς εὐγενὴς φίλος μου μόλις εἶδε τὴν δεσποινίδα Μπωλιὲ τὴν ἠγάπησεν ὡς τρελλός. Ἐπειδὴ ὅμως ἤξευρεν ὅτι εἶναι ἀρραβωνισμένη μετὰ τοῦ δουκὸς δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐκφράσῃ τὰ αἰσθήματά του. Τώρα ὅτε θὰ μάθῃ ὅτι εἶναι ἐλευθέρα, θὰ ἐμιλήσῃ, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἀποδοκιμάζετε σεῖς τὸ διάβημά του αὐτό.

Ἡ μαρκησία παρετήρησε πρεσεκτικὰ τὸν Μπασελῖνον.

— Πρόκειται περὶ τοῦ κ. Φιλίππου Δερβλάϋ, δὲν εἶναι ἔτσι;

— Μάλιστα, κυρία μαρκησία, περὶ αὐτοῦ ἀπήντησεν ὁ συμβολαιογράφος μὲ θάρρος.

— Γνωρίζω πολὺ καλὰ τὰ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα τρέφει ὁ διευθυντὴς τῶν σιδηρουργείων διὰ τὴν κόρην μου, ὑπέλαβεν ἡ μαρκησία. Δὲν τὰ κρύπτει διόλου.

— Ἀ! διότι ἀγαπᾷ τὴν δεσποινίδα Κλαίρην καὶ αὐτὸς τὴν ἀγαπᾷ εἰλικρινῶς, ὑπέλαβε μετὰ ζωηρότητος ὁ συμβολαιογράφος... Ἀλλὰ δὲν γνωρίζετε τὸν κ. Δερβλάϋ τόσον πολύ, ὥστε νὰ τὸν ἐκτιμήσητε εἰς τὴν πραγματικήν του ἀξίαν.

— Ξεύρω ὅτι χαίρει πολὺ καλῆς ὑπολήψεως εἰς τὸν τόπον... Ἀλλὰ σεῖς, ἀγαπητέ μου Μπασελῖνε, εἶσθε συνδεδεμένος μετὰ τῆς οἰκογενείας του;

— Εἶδα γεννωμένους τὸν κ. Φίλιππον καὶ τὴν δεσποινίδα Σουσάνναν, τὴν ἀδελφήν του. Ὁ πατήρ των εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μὲ ὀνομάζει φίλον του... Καὶ αὐτὸ σᾶς ἐξηγεῖ, κυρία μαρκησία, τὴν τόλμην, μὲ τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου σᾶς ἐγνώρισα τὰ αἰσθήματα τοῦ κ. Δερβλάϋ. Ἐλπίζω δ' ὅτι θὰ μὲ τὴν συγχωρήσητε.

(ἀκολουθεῖ)

φυσικῆς ἐξάρσεως, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐλπίζει νὰ προσβάλλῃ τὸν ἀντίπαλόν του».

Τί κρῖμα νὰ μὴν δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ γράφωμεν τὰ ἴδια περὶ τοῦ στρατοῦ μας, χωρὶς νὰ κινήσωμεν τὸν γέλωτα καὶ τὴν εἰρωνίαν τοῦ ἀρχηγοῦ του κ. Τρικούπη!

Φοβερὸς ἤνοιξεν ἀγὼν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν τῶν Παρισίων περὶ τοῦ ἂν πρέπει αἱ γυναῖκες ἢ μὴ νὰ ἐπιδοθῶσιν καὶ εἰς τὰ ἀνδρικὰ ἐπαγγέλματα.—Καὶ διῃρέθησαν οἱ γυναικολόγοι εἰς δύω στρατόπεδα, τὸ μὲν ὑπὲρ τῆς ἐντελοῦς χειραφετήσεως τῶν γυναικῶν, τὸ δὲ ὑπὲρ τοῦ περιορισμοῦ αὐτῶν εἰς μόνον τὰ γυναικεῖα! Ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις καὶ ἄλλοι πρεσβεύοντες μεσαίαν τινὰ γνώμην, νὰ διαπλάσσουσι δηλαδὴ τὰς γυναῖκας *ἀρσενικοθήλυκες!* Ἐννοεῖται τώρα ὅτι ὅλος αὐτὸς ὁ ἀγὼν γίνεται διὰ λογαριασμὸν τῶν πτυχῶν *ἡμισύ* μας ἐπὶ τῶν ὁποίων ὅλαι αἱ εὐφυολογίαι καὶ ὅλαι αἱ εἰρωνίαι κατέρχονται ράγδην ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των. Εὐτυχῶς αἱ ἰδικαί μας γυναῖκες ἀπορτελοῦσιν ἐξαίρεσιν εἰς τὴν γυναικολογίαν αὐτὴν μένουσαι παρ' ἡμῖν ἁπλούσταται... γυναῖκες.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ἕνα παιδὶ 'ς τὸν ἄσο. Παρηγορηθῶμεν, δὲν εἴμεθα οἱ Ἕλληνες μόνοι φρικτοὶ χαρτοπαῖκται, οὔτε ἡ ἀστυνομία ἡ δική μας ἀνέχεται τὰ χαρτοπαικτεῖα, αὐτὰς τὰς Κολάσεις τῶν οἰκογενειῶν, αὐτὰ τὰ λῃστήρια, τὰ ἀτιμαστήρια, τὰ συνεντευκτήρια κακούργων κερδιζόντων καὶ ἀθώων καταστρεφομένων. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸ χαρτοπαίγνιον εἶνε εἰς τὴν ἀκμήν του. Σπήλαια καὶ ἄντρα καὶ ὑπόγεια καὶ κρύπται καὶ αἴθουσαι καὶ ἑστιατόρια, ὅπου συσπειροῦνται οἱ μεθυσοπαράφρονες οὗτοι, οὓς ποτίζει τὸ χαρτοπαίγνιον τὸ ναρκωτικώτερον χασῖς καὶ τρώγει ψυχήν, ἐγκέφαλον, καρδίαν, χαράτον ὡς μαθητὴς ἐπὶ τετραδίου βαθεῖαν αὔλακα ἐφ' ὅλης τῆς φυσιογνωμίας, βαθυλόνον τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ μαυρίζον τὰς ἀλανωτέρας ὄψεις. Διότι ἀλλοιοῦται πλέον ὁ ὀργανισμὸς τῶν χαρτοπαικτῶν καὶ μεταβάλλονται εἰς ἔμψυχα ἄψυχα, ὡς ὁ αἰώνιος πράσινος τάπης τοῦ χαρτοπαιγνίου καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ χύνουσαι τὸ ἀπαίσιόν των φῶς λάμπαι, καταναλίσκουσαι καὶ καταναλισκόμεναι.

Ὁ βαθύπλουτος ἔμπορος τῆς Ν. Ὑόρκης Θωμᾶς Φέρρινγκ κατέστρεψε τὴν περιουσίαν του εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον. Τὰ τελευταῖα του λείψανα ἐπήγαινε νὰ τὰ ριψοκινδυνεύσῃ μίαν ἑσπέραν, καθ' ἣν εἶχε πῆ τῆς γυναικός του νὰ ἔλθῃ νὰ τὸν πάρῃ μὲ τὸ παιδάκι τους, νὰ βγοῦνε 'ς τὸν περίπατον, ἐπ' ἐλπίδι νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὸ σφαγιαστήριον ἐκεῖνο μίαν ὥραν ἐνωρίτερον, ἴσως ἀπέλθῃ οἴκαδε μὲ κάμποσα τάλληρα διὰ τροφήν. Τὴν στιγμὴν ἐν τούτοις, καθ' ἣν εἰσῆλθεν εἰς τὴν λέσχην ἡ γυναῖκά του μὲ τὸ παιδί της, ὁ Ἰάκωβος ἔχανε τὸ τελευταῖον του δολλάριον εἰς τὸν Φαραώ. Τὸ βιδάνιον τοῦ ἠρνήθη πίστωσιν, ὁ Φερρίνγκ ἐκυριεύθη ὑπὸ φοβερᾶς ἐξάψεως· τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ βλέπει τὴν γυναῖκά του μὲ τὸ μικρὸ εἰς τὴν ἀγκαλιά· τὸ ἁρπάζει χωρὶς νὰ βλέπῃ τί κάμνει καὶ μὲ φωνὴν ὡς ἐξ Ἅδου ἐξερχομένην, βραχνὴν ὡς διφθερίτιδος: Τὸ βάζω, λέγει, γιὰ 200 δολλάρια 'ς τὸν ἄσο! Οἱ συμμορῖται τὸ ἐδέχθησαν· τὸ ὡραῖον παιδάκι κατετέθη ἐπὶ τοῦ τάπητος· ἓν δευτερόλεπτον, δύο δευτερόλεπτα... ἡ *μίζα* χάνει. Τὸ παιδὶ ἔκειτο ἐπὶ τοῦ τάπητος, ὁ Φέρρινγκ σκοτοδινιᾷ, ὁτμᾷ ἔξω τοῦ χαρτοπαιγνίου, μίαν σφαῖραν διὰ ρεβόλβερ εἰς τὴν κεφαλὴν καί... κάτω!

Τί ἦτο; παράφρων ἢ δυστυχής; *Καὶ τὰ δύο.*

Μία πρόποσις. Ὁ Ρῶσσος στρατηγὸς Δραγομερὼφ ἐν τινι συμποσίῳ δοθέντι εἰς τὸ Τανίστ ἔνθα παρευρίσκονται καὶ Γάλλοι στρατιωτικοὶ ἐποιήσατο τὴν ἀκόλουθον πρόποσιν:

«Προπίνω ὑπὲρ τῆς Γαλλίας, καὶ θραύω τὸ κύπελλόν μου, διότι δὲν θέλω νὰ χρησιμεύσῃ εἰς πρόποσιν ὑπὲρ ἄλλου τινός».

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὁ Δ. Φλώκης ἐξ Ὕδρας ἐτῶν 45 τεχνίτης καταπεσὼν προχθὲς τὴν ἑσπέραν ἔκ τινος σκαλοσιᾶς ἐν τῷ ἐπισκευαζομένῳ καταστήματι τοῦ Ἀμαλείου ἀπέθανε σήμερον.

— Χθὲς τὴν 2 ὥραν μ. μ. ἐξωθεν τοῦ Β' νεκροταφείου ὁ Ν. Κοτζιᾶς μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῆς πενθερᾶς του ἐπετέθησαν κατὰ τῆς Καλλιόπης Δέδε καὶ τὴν ἐκακοποίησαν πληγώσαντες καὶ μωλοπίσαντες αὐτὴν εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός της.

— Σήμερον τὴν 10 1)2 ὥραν π. μ. ἐκ τοῦ γινομένου μικροῦ σεισμοῦ κατέπεσε τεμάχιόν τι ἐκ τῆς στέγης τοῦ Δ'. δημοτικοῦ σχολείου τῶν κορασίων, οὗ ἕνεκα ἐτρόμαξαν τὰ ἐν αὐτῷ μικρὰ κοράσια ἄνευ τινὸς ἄλλου ἀπευκταίου.

— Σήμερον τὴν πρωΐαν ὥρα 10 π. μ. ὁ ὀπωροπώλης Ν. Καφασάκης μεταβὰς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίας κατοικίαν τοῦ συντρόφου του Ἀγγελῆ Π. Βουΐσκου, ὅστις πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἀπουσίαζεν ἐκ τῆς ἐργασίας του, ἠσθάνθη ἔξωθεν τοῦ δωματίου μεγάλην δυσωδίαν, ἐφ' ᾧ εἰδοποίησε τὴν ἀρχήν, ἥτις εἰσελθοῦσα ἐν τῷ δωματίῳ εὗρε νεκρὸν τὸν ἐν λόγῳ Βοΐσκον, οὗτινος τὸ πτῶμα ἤρξατο σηπόμενον καὶ φέρον ἐπὶ τοῦ θώρακος περὶ τὰς δέκα πληγὰς δι' ἐγχειριδίου ἐπενεχθείσας. Τὸ πτῶμα μετηνέχθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον πρὸς νεκροψίαν.

— Οὐδεὶς προσεβλήθη χθὲς ἐξ εὐλογίας· ἀπεβίωσε δὲ ἐν τῷ ἐν ἁγίῳ Γεωργίῳ Νοσοκομείῳ τῶν εὐλογιόντων ὁ Μάρκος Ἀργυρός.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Παρίσιοι, 30 Σεπτεμβρίου. Αἱ ἐφημερίδες στιγματίζουσι τὰς κατὰ τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου δυσμενεῖς διαδηλώσεις.

Τηλεγραφήματα ἐκ Χόγκ-Κόγκ λέγουσιν ὅτι νέαι ἐγένοντο ταραχαὶ ἐν Κατῶνι.

ΦΟΙΤΗΤΗΣ ἐκ Θράκης, ἄριστα κατηρτισμένος, τελειόφοιτος τοῦ Γυμνασίου Ἀδριανουπόλεως καὶ φέρων πλεῖστα συστατικὰ τοῦ ἠθικωτάτου χαρακτῆρός του ζητεῖ οἰκογένειαν ἐν ᾗ νὰ διδάσκῃ διατελῶν οἰκότροφος· ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Ὁ ἰατρὸς-χειρουργὸς κύριος **Λούης** μετῴκησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν *Σωκράτους* οἰκίαν του, ἀκριβῶς ὄπισθεν τῆς Δημαρχίας. Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς **7—8 π. μ.** καὶ ἀπὸ τῆς **2—4 μ. μ.**